

tés!

hogy 1888. január hó
figyelmébe ajánlom
továbbra is kiér-
sztelettel
Károly
ester.
zapanos utca 409.

velmébe!

SZTÓ

folkémi, hogy a
tt levélben ren-
hessen.

rmás virstli egy

DEIMET

ftényeket a leg-

phatók.

0 krajzárért.

edvez,

ényévek sors-

ó hó 29-ikén
szob és leg-

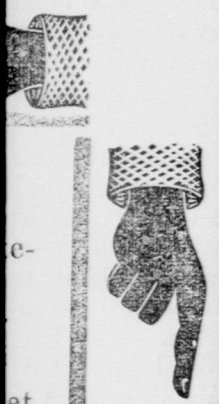
alamint kitűnő

kaphatók.

ánlom a n. é.

Lajos

val szemben.

Legnagyobb sarkó-raktár

Szerkesztőség és kiadó hivatal
S. János-utca SIMON-ház Kunz József ut
kereskedésével szemben.

HIRDETÉSENYEK.

Előzetési pénzek és a kiadás körüli pa...
valamint a lap szerlemlő részét illető
minden közlemények ideintéendők.

Bérmételetlen levelek csak ismert kszektől
fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVU PART KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

XIV. évfolyam 1887.

Debreczen. Csütörtök, December 22.

250. szám.

Előfizetési ár:

Helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve:	
Egész évre	10 frt — kr.
Félévre	5 frt — kr.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy hóra	1 frt — kr.

Hirdetési díj:

Or-hasábsopettisor egyszeri beírásáért 5kr
Bélyegdíj minden hirdetésért kétsz 30 kr
Nyilttár 4 hasábsopettisorért 20 kr.
Hirdetést vagy reklamot magában foglal
ujdonság sora 50 krajzár.

— **Előzetőinkhez.** Az a díszes névsor, mely előfizetőink lajstromát mutatja, lapunk fennállása óta alig változott, vagy ha igen, csak akkor, midőn minden év elején néhány új előfizető nevével kellett azt szaporítanunk. Minden előfizetőnk kedves régi ösmerősünk már, a kikhez az újév közeledtével hosszu előfizetési felhívásokat intézünk teljesen felesleges. Annyi év alatt tapasztalhatták, hogy mi nem igérünk felegetvárakat de többet nyújtunk, mint a mennyit vidéki lap rendszeren adhat, és a mivel büszkén dicselkedhetnénk az, hogy lapunk a jó izlést sohasem sérti, légből kapott pletyka híreket sem közlünk, erkölcsstelen nyomtatványokban még hirdetéseink között sem adunk helyet, magán ember ellen nem forgatunk fegyvert és e tekintetben nyilt-téri rovatunk sem áll minden kapzsiáskodónak rendelkezésére. A mai sajtóviszonyok között ezeket bátran és jólelküismerettel erényként sorozhatjuk fel. — Lapunk kiadó és szerkesztői viszonyaiban semmi változás sem áll be, de az eddigi dolgozótársak ernyedetlen szorgalommal fognak igyekezni a lap belértékét mindinkább emelni. Politikai cikkeinket ezután is elsőrendű írók írják, helyierdekű cikkeink ezután is kimerítő és megbízhatóak lesznek, újdonságaink változatosak, s minden eseményről híven referálók, tárcánkban érdekes regényt fogunk közölni, s mint eddig ezután is érdekes és lehetőleg értékes novellákat és önálló tárcacikkeket.

A lapunk iránti érdeklődést emelítávirati rovatunk. A változó politikai események naponként a legizgatóbb híreket igérik, s mi e hírekről a leghitelesebb forrásból naponként táviratban hozunk értesítést. A dél-eltti országgyűlésről lapunk táviratot közöl, s egyáltalán minden tekintetben nélkülözhetővé tudjuk tenni a drága fővárosi lapokat. Kérjük előfizetőinket, hogy tartsanak meg eddigi nagyrabecsült jó akaratkukban s körükben lapunk számára jó akaró barátokat és előfizetőket szerezni sziveskedjenek.

Status quo.

A korona mint mindig, úgy most is a midőn egy felette bonyolult helyzetet teljes komolysággal következett be monarchiánkra, egy cselekmény, egy fordulat, egy szó a legvégzetesebb jelentőségű lehetett volna a népek sorsára, sőt az egész világrészre, — méltósággal és bölcsességgel állott feladata magaslátán. Minden fel volt izgatva, minden kebel nyugtalanodott, minden szív lángolt, közben csak egy gyújtó szó, egy lelkesítő hívás kellett volna és monarchiánk összes népei pánczélnak, egész fegyverbíró fiatalágunk felfegyverkezve harcckészen állanak. A legfőbb hadur egyetlen intésére millió bator férfi állott volna fel és a nagy birodalom minden tája felől hatalmas hadoszlopok rohanva siettek volna a határok felé, kézzel égő tengerként zudulni az ellen földjére, a ki becsületünket bántani biztonságunkat és méltóságunkat fenyegetni vakmerősködött.

A végzetes szó nem lett kimondva, a harcra hívás nem hangzott el és az intés, melyet a korona a néphez intézett, nyugalomra és önuralomra int. Az ő Fel-sége elnöklete alatt tartott nagy korona tanács — mint a „Pestár Correspondenz“ előrejelezte és a bevégzett tény alapján már tegnap jelentette, — e határozta s megállapította, hogy az osztrák-magyar

monarchia az eddig követett békepolitika-hoz ragaszkodjék és ezután is kerülje mindazt, a mi bárkinek csak a legesekélyebb okot is szolgáltatná, hogy kihívó magatartással vádolhassanak bennünket. Hadügyi kormányunk ezután sem fogja tétlenül az ölben lógatni kezeit. Mindazon kiegészítési intézkedések, melyekre a „Pestár Correspondenz“ a nagy hírlapi háboruzás kitörésekor mint a hadügyi kormány által az orosz csapatössze-halmazások tudatába és tekintetbe vételével hetek és hónapok óta elrendeltrekrögton utalt, be fognak végezteni. Mostantól kezdve gyorsabb tempóban: de ez az egész változás, melyet a koronatanács a hadügyi kormány eljárásában tenni szükségesnek talált. — A külügyi hivatal sem fogja magát ezután sem átengedni a szemléltető nyugalomnak: baráti összekötte éseink egész, hála Istennek! igen hosszu vonalán serény buzgósággal fognak dolgozni, hogy a csomót lehetőleg azon politikai téren oldják meg, melyen kötetett.

A bolgár kérdés megoldása egész komolyan és azon erős szándékkal fog napirendre tűzteni, hogy ezuttal valóban megoldassék. Minden politikai erő és diplomáciai képesség alkalmazásával oda fognak mtködni, hogy Oroszországot rábírájk, miszerint „bolgár progjant“ szabatosan fejt e ki.

Nehéz munka lesz, de menni fog, miután Oroszország sem akar e hamar-kodva és minden áron az ultima ratió ra appellálni. Valószínűleg Olaszország lesz az, melyre mint az e célra legalkalmasabb nagyhatalomra ismételten utaltunk, mely ez irányban a diplomáciai akciózt megindítja és Oroszország előreláthatólag a status quo ante-ra, a Balkán közjogi viszonyainak helyreállítására ugy, a mint azok a berlini szerződés határozmányainak szigoruan megfelelnek, fog helyelkedni.

Status quo? Nehéz feladat. De mindig tárgyalhatni, nota bene miután Oroszország a berlini szerződésen a kelet ruméliai csín által itótt lyuk előtt egyik szemét a többi szignatárius hatalmakhoz hasonlóképp engesztelékenyen behunyta és a nagykövetek konstantinápolyi értekezletén készségesen közreműködött azon, hogy miután az új viszonyok a berlini szerződéshez illemi nem akartak: ez időmittassék azokhoz. Ha oroszország az első lépést megtette, a világbőke kedvéért csak rá lesz bírható a másodikra is. Az annak idején tett első engedményért a batumi szabadkikötő megszüntetésével fizettette ki magát, egy második engedményért is alkalmasint valami jutalmat fog kívánni. Éppen ez lesz tárgyalandó.

Oroszország status quo-követelésében ránk nézve mi ijesztő sincs.

A képviselőház ülése. A képviselőház tegnap d. u. 1 órakor rövid ülést tartott Péchy Tamás elnöklete alatt, melynek egydéli tárgya az volt, hogy Hegedűs Sándor, a pénzügyi bizottság előadója betejeszettette a bizottság jelentését az 1888-iki állami költ ségvetés tárgyában. A jelentésnek napirendre tűzése iránt a ház csak a legközelebbi ülésen fog határozni.

Háboru vagy béke.

Az orosz sajtó, a békeligával szemben ellenlígáról álmódozik. A „Novoje Vremja“ és a „Novosti“ szerint az ellenliga az állam-ferfiak minden összejövetele nélkül, az első ágyulövés után azonnal meg fog alaklni. — Az ellenliga tagjai lesznek Oroszországon kívül Dánia, Hollandia, Belgium, Francia ország, Szerbia és Görögország. Mellesleg

megjegyezzük, hogy a nyáron a „Novoje Vremja“ még Romániára és Skandináviára is számított.

Az orosz közvélemény ezen önámításá hoz a Nemzet következő megjegyzéseket tüzi: Kétségtelen, hogy bizonyos tekintetben joggal számíthat Oroszország Dániára, a melynek uralkodója és jelenlegi kormánya egész nyiltan készülnek az eshetőségekre. — Köz tudomásu azonban az is, hogy a dán népkép- viselet és a nép zöme nem hajlandó Német- országgal szemben ellenséges magatartásra; de mert évek óta azt tapasztaljuk, hogy a jelenlegi németellenes kormány, bár több ízben a választásoknál kisebbségben maradt mégis fentartja magát, nem volna jogosult az a fel- tevés, hogy a háboru kitörése esetén, a nép akarata fog diadalmaskodni az udvarral szemben.

Hollandiát és Belgiumot illetőleg az orosz sajtó teljesen hamis számítással él. Először is Németország soha sem vágyó- dott Hollandiára magára, csak az világlott ki egyes diplomatia utalásokból, hogy Németor- szágot, vámkörébe szeretné vonni a holland gyarmatokat, a hová eddig az angol szállí- totta a szükséges iparezikeket. Hollandiára e vámkérdés korántsem oly fontosságú, hogy ezen csupán híresztelgetés alapján szembe száll- jon az ő csekély haderejével — a hatalmas Németországgal. Hollandia törekvése — mint azt eléggé megbízható tudósítások consta- tálják — jelenleg abban központosul, hogy Belgiummal véd- és dacszövetsé- get kössön, de kizárólag semlegességük fen- tartása érdekében. Még világosabb a helyzet Belgiumban, a hol az uralkodó és a kormá- nyon levő pártok nagy része, inkább Német- ország felé hajlik, míg a szabadelvűek a tel- jes semlegesség mellett harcolnak. A jelenlegi viszonyok között az, hogy Belgium, feladva semlegességét, Franciaország mellé, illetve az Oroszország által összetákolandó ellenlígá- hoz álljon — teljesen ki van zárva az eshetősé- gek sorából.

Szerbiát illetőleg az események eddigi fejlődése alig jogosítja fel Oroszorszá- got arra, hogy ily combinatiókban szerepet szánjon neki. Ott minden tényező hangulatá- nak teljes megváltoztatása lenne erre szük- séges s az utóbbi évek tapasztalatai meggyőz- hették volna a szent-pétervári kormányt, hogy elmut az az idő, a melyben a Balkán népekkel úgy játszhattak, mintha egyik sem lenne több egy-egy zongora billentyűnél.

Görögországra már több plausi- bilitással számíthat Oroszország, de hogy mennyiben vehetné hasznát ez esetleges tá- mogatásoknak Görögország, szertelen nagy tengerpartvidéke m-lett, arra a békeliga egyesült hadihajóinak tulhatalma adhatná meg a választ.

Hátra van még Franciaország, a melynek magatartását már több ízben méltat- tattuk, s mely egymagában még a legörüle- tesb politikát téve is föl a köztársaság vezér- embereiről, alig lehet elég tényező arra, hogy az európa hatalmi mérleg, Európa békéjének ellenségei felé billenjen.

Az orosz hadi készüldések ről Bródyból egy bécsi lap levelezője a saját szemlélete alapján jelenti hogy a határterü- let Dubnó és Radzivilov közt Orosz-Lengyel országban épen nem nyújt harezias képet s ama területen eddig az orosz csapatokat nem szaporították. Két század dragonos, mely nem rég Radzivilovba bevonult, már az ősi gyakorlatok előtt is ott állomásozott, Dub- noban, Luckban és Rovnóban is csupán a ren- des helyőrségek vannak. Ellenben élénk esa- pat mozgalmak folynak Déloroszországból Zdobovon, Kovelon, Bresten át Lengyelor- szágba. Főleg doni és kaukázusi lovaszeredek érkeznek, melyek egyike Brestben maradt a

helyőrség szaporítására, hol élelmi szereket is nagy mértékben halmoznak fel. Dubnoban a kinstári cselokra az indóházban óriási zab- raktárakat építenek s már nagymennyiségű zab van bennük felhalmozva. Oroszországban olyan hírek vannak elterjedve, melyek szerint Ausztria-Magyarország roppant arányu hadi- készüldéseket tesz. Az oroszok azt hiszik, hogy Galicziában minden zug meg van rakva csapatokkal. Az utasok az orosz határon be- bocsáttnak ugyan, de a legnagyobb bizal matlansággal kísérik s folyton szemmel tart- ják őket.

Vajjon Coburg nem számí- tana?

(T.) A Coburg fejedelem eltávolítása Bulgáriából, sem több sem kevesebb, mint egy oly erkölcsi vereség lenne, mely kardesapás nélkül vissza játszhatná az orosznak az egész Balkánt. Igaz ugyan, hogy mi soha sem foglaltunk határozott állást a Coburg fejedelemsége mellett, sőt a nyilvánosság terén megtagadtunk minden közösséget, de azt senki nem tudja jobban mit Oroszország, hogy ez nem volt más, mint ő ellene, egy geni- alis sakhuzás, mely minden további Kaul- barszkodásnak utját vágta. Amennyiben Ausztria-Magyarország a felől, hogy Bul- gária de legkivált a Balkán miatt, Orosz- országgal előbb-utóbb fegyveres mérkő- zésre kerül a dolog, biztos s mert e fegyveres mérkőzésre az első lépést, min- den pillanatban Bulgáriának orosz rész- ről folytonosan jelzett okkupálása által várhattuk, ezt megelőzve egyszerűen be- leegyztünk abba, hogy a bolgár ügyek élére Coburg herceg álljon. „Ő garan- czia arra, hogy ellentállás nélkül orosz katona Bulgáriába ugyan be nem teszi a lábát. Más szóval, Bulgáriának jutott a szerep, hogy a Balkán félszigetnek, az orosz invázió ellen előőrse legyen, s ezen állásra hivatott hadseregnek főpa- rancsnoka Coburg herceg. Ki a mig Bulgária élén áll, Bulgária függetlensé- gének teljes garanzáját képezi.

Mi-féle gondolat most már orosz részről az, hogy a Coburg eltávolításába Ausztria-Magyarország bele egyez, a Bal- kánon s az orosz orra előtt bezárt kaput ismételten kinyitja. Mintha egy vár pa- rancsnokától követelné egy ellenséges sereg, hogy előtte, kardesapás nélkül nyisson kaput. Hiszen ez nem lenne más, mint kapituláció, amit az orosz finész nagyon jól tudja, hogy egy-egy ily ide dobott békefeltétellel csak bosszant és elmergesíti az ügyet. És ezt a pétevári lapok malicziózus könnyedséggel hangoz- tatják, mondván: „Oroszország és Auszt- ria-Magyarország közt, ha ugyan van va- lami hidegség, csak is a bolgár kérdés okozhatja, ezen pedig könnyű segíteni, s nem arra való, hogy a két hatalmat há- boruba vezesse egymás ellen. Ausztria- Magyarország és a többi hatalmak bele fognak egyezni Coburg eltávolításába, s bizonyosak lehetnek Oroszország felül, hogy a mindnyájunkra nézve oly szük- séges békét, megzavarni nem fogja.“

Ebben a néhány sorban annyi az irányunkba tanusított lenzés és malicia, hogy magán emberek közt elég volna arra, hogy a papirost, melyre e sorok írva vannak, az ellenfél pofájára tegye, s az ily körülmények közt szokásos vi- szonválasszal ellássa. A diplomácia azon- ban ugy lesz mintha nem értené az abban foglalt gunyt, legfelébb is részfokosa nyelére irta. Ha most már a háborupárt, ily békefeltételeket ad az orosz czár szá- jába, — bármily ártatlanoknak tűnjenek

is fel azok a be nem avatottak előtt, de egyenesen arra való, hogy a békés kiegyezést lehetetlenné tegyék.

Veszve azért nincsen minden babér, még egyszer sem állunk ez alatt a boldgár ciklusz alatt, ily közel a háborúhoz. Minden attól függ, akad-e ember, ki a czárt felvilágosítsa, hogy őt a háboruba tulajdonképpen bele akarják ugratni, s vajjon nincse-e már a czár azon a ponton, honnan a visszatérés lehetetlen, más szóval, képes-e még az áramlattal szemben állást foglalni, és meg is állni?

Ausztria-Magyarországnak és szövetségeseinek, Németországnak magatartása, a világgal szemben semmi kételyt sem hágy fenn az iránt, hogy e két hatalom együttesen fog sorakozni, míg Olaszország, egy esetleges francia támadással szemben, figyelő állást foglal. Az meg már magából a dolog természetéből foly, hogy Anglia sem mulaszthatja el a kapóra jött alkalmat, hagyományos és természetes ellenségének úgy ártani, amint lehet. Ha tehát arról van szó: „Béke-e vagy háború?” — a békét kívánni a leg és legelső sor a czáron van. Teszi vagy nem teszi? Tehát avagy már nem is tetheti? — Elmúlt a legrövidebb éjszaka, hosszabbodni fognak a napok, s egy tyuk lépéssel mindennap közelebb jutunk a???

Napi hírek.

— A debreczeni jogász bál-ra erősen folynak a készülődések. — A bál bizottsági gyűlések naponta tartatnak. A 19-én tartott gyűlésnek főtárgyát a „Jogász csárdás” képezte melynek melódiját ifj. Fráter Béla szövegét pedig Tüdő László joghallgatók szerették. A csárdásnak a következők:

„Ez a kis lány, barna kis lány úgy szeret, Csókjaival majd megöl az engemet! Csak azt mondja, karjait ha kitarja: A jogásznak e világon nincs párja.”

Még azt mondják, a galambom nem szeret, Hitegetett csalogatott engemet! — Hogy foghatnak ilyeneket reája, Mikar jogász szeretője, babája. —

Nem bánom én én, ha a babám hűtelen Ha játék is előtte a szerelem; Debreczeni jogász talál szeretőt, Tízet, huszát, nem is egyet vagy ketőt!

Lassujával együtt zongorára letéve megjelenik 1888. január 1-én.

— Uj honvéd parancsnok. A helyben állomásozó m. kir. 3-ik honvéd gyalog feldandár 2/32 zászlóaljának már régebben kinevezett parancsnoka Védő Jenő vezérkari őrnagy e hó 28-ikán foglalja el helyét. Az új parancsnok a honvédség legkitünőbb tisztjei közé tartozik, ki mint tanár is működött a Ludoviceumban.

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

A füredi bálban*)

I.

A muzsikás huzza, a poharak esengnek. „Ne állja el utját semmi ma a kedvnek! Somlyói fehér bort, tokajit méz izzel! Hej! fiuk ma kedvem támadt, játszani a szívvel.”

Tetszik az uraknak. Minő pompás tréfa! Déri Dani belekurjant: „Mulatunk is még ma! A legény életem egy is végét járja, Hadd mulassam ki magamat! ugy is utoljára!”

Pohár összecsendül, zene zendül rája. „Éljen a házi ur!” „A füredi bálba!” „Enyim a mulatság, legyen bármi drága, Egy föltétel: hogy hallgattok! szavotokat rája!”

Hogy menyasszonyom van, csak ti tudtok róla, Tökre teme mindent, a ki erről szólna! Meghódítom még ma legszebbjét a bálnak! Csók, szerelem, tréfa dolog! De kaczagunk másnap!”

„De kaczagunk másnap!” Kiabáltak rája. „Éljen Déri Dani!” „A füredi bálba!” A Balaton csöndes, vitte őket szépen, Vig danájok visszahangzott az esteli szélben.

II.

A füredi bálnak messze nincsen párja, Szécsi Margit hódít az idei bálba, Hódít szendesége, búbája szemének. Déri Dani odapillant: „Ezt zavarom én meg!”

A vidám jó kedvnek megeregt az árja, Ifju a leánynyal elvegyl a táncba, Táncoztatja hévvel, betekint szemébe, Míg táncoltak nem egy irigy szem sugar kísérte.

*) Felolvasva szerző a felolvasó kör tegnapi estélyén.

— Az Aranyoszobor pályázat ügyében tegnap döntött Trefort Ágost miniszter elnöklése alatt a kiküldött jury. A szobor kivitelével Storb Alajost bízták meg, és így ő kapta az első díjat. Az 1500 frtnyi díjat a 7. számú mintának, az 1000 frtnyi díjat pedig a 6. számú mintának ítéltek oda. E szerint a második és harmadik díjat Zala György nyerte el. A negyedik 1000 frtnyi díj nyertesé Róna József.

— Krajczáros csalódások. Több oldalról fölmerült panasz folytán érezzük magunkat indíttatva, mely azonban a nagy közönségnek elég sok bosszúságot okoz arra, hogy a föl szólalást megérdemlje. A nyilvános automata mérlegről van szó, melynek az árán amér leg funkcionál, s mely által megtudjuk, hogy mennyit nyomunk. Sok emberre — különösen arra, ki sok üléssre van kárhoztatva, — bir bizonyos fontossággal az, hogy megtudja a saját súlyát, ahhoz alkalmazza a naponta tendő mozgás tartamát, esetleg változtatson rendes táplálékán. st. Már most, hogy megtudja minő súlyl, al bir, rááll egy ilyen mérlegre, s az utasítás szerint dob a lyukba egy tizkrajczáros. A súlymatató azonban fagyos közönség marad meg eszűgő helyzetében, s meg sem mozdul. Az illető ur néhányat ugrál a részvétlen mérlegen, a körje gyülekezők nevetnek a tényleg komikus helyeten, mire a megkilozandó bosszankodva elmegy ott hagyva az „oroszlán szájában” a hatását s még egy kis fölsülés csufaságát kárért és a kellemetlenségéért? S lehet-e panaszra azér a 3 krért — egyáltalán? Annyi bizonyos, hogy ha valaki nem röstelné a fáradságot és a panaszkodást, a rendőrség, mely az ilyent ellenőrizni tartozik, s a tanács, mely gon doljuk engedélyt adott a mérleg felállításá ra, segítene a bajon. Amiből azonban nem következik, hogy mert nem panaszodik senki, tovább lehessen túrni azt, hogy egy két mérleg gyáros néhány mérleg segítségével állandóan adóztathassa és pedig jelentékenyre menő összeggel, — és bosszanthassa a közönsé get. Erre pedig szolgáljon felszólalásunk, melynek jogi súlyát azt hisszük nem vonja kétségbe senki.

— Fázik a sirban. Megható esetet írnak Krasznáról. Van ott egy ur asszony, a kivel nem cserélne egy anya sem, mert meghalt a kis leánya, a ki után most a bánat emésztí. Mióta a holt gyermeket elföldelték a temetőben, az anya mindennap meglátogatta, de most, hogy már leesett a hó, nagy aggodalma támadt a szegény asszonynak. Egyre azon töpreng, hogy megfázik odakint szép kis leánya, az ő édes kincse. Éz a gondolat nem hagyta nyugodni; nagyon fájt neki, hogy a gyermeke szenved, hogy fázik, mikor a legutolsó koldusgyermek számára is akad valahol egy zugoly, a hol meglegedhetik. Addig törté a fejét a boldogtalan anya, míg kitalálta a segítség módját. Rávetett egy szegénysoru asszonyt, a kinek meghalt a gyermeke, hogy fektesse az övé mellé, akkor majd nem fognak megfázni, majd melegitik egymást. A sirt megásták, az elborult eszű anya leszállt a sirba, feltörte a gyermeke koporsóját s a kis halottat betakargatta jó meleg ruhákkal. Azóta nyugodt, most már nem fázik meg az ő drága kincse.

— Lesz-e háború? Gróf Andrássy Gyulához a nemzeti kaszinóban, a bécsi hadita-

A vidám jó kedvnek kiesapott az árja, Ifju a leánynyal az utolsó járja, Rajta felejtette szép szemét a gyermek. „Oh! ha vége sohse lenne, ennek a szép estnek!”

Elpirult a lányka, szive dobbanása, Szép szemé sugára, mind-mind erre vágya. „De ha el is mulik — maradjon emléke!” Igaz könnyek tündököltek a leány szemébe.

Szép feje ott pihen a táncosa vállán, Messze röpven lelke a szerelem szárnyán, Szívében ébrednek ismeretlen vágyak, Hallgatással egyet mondtak a midőn el váltak.

A pirosló hajnal fűrdik lenn a tóba', Bálfiatalság vigmulatozóba', „Déri Dani pajtás felviradt a máma!” „H! hagyjatok! mulassatok — az én zsebem banja!”

„Déri Dani pajtás! hová lett a kedved?” „Hagyjátok aludni! szegény fiú vesztett!” „Az est-hőse hallgat, akármint is szólnak, Néha, mintha integetne messze távozonak.”

„Szécsi Margit mégyisz, mégyisz . . . visszajősz-e újra?” „Vagy itt hagysz epedni, elmerülai buba?” „Nem magad mégyisz! nem, nem! én is megyek véled, elbűvöltél, rabbá tettél, tied már e lélek!”

Nem szerettem eddig senkit életembe! Bár ajakam e szót annyit emlegette, Esküdtem, epedtem, de nem szívöl tettem, Most tudom már, most érzem már: mi az a szerelem!

Ne várj, ne várj reám te hideg menyasszony! Vissza veszem szívem, szerelemért adom! Neki a ki lekem . . . ah! játszani jöttem! Hogy fog majd ez a zivatar lezogni fölöttem!”

„Déri Dani pajtás felviradt a máma!” „Haha! busul szegény! elveszett a játszma!”

násokozmányok alkalmából, A. B. báró a következő igen időszerű kérdést intézte: „Kegyelmes uram, lesz-e háború vagy nem?” — Mire Andrássy azt felelte: „Kérdezd meg a muszka czártól; az talán megmondhatja.”

— A Magyarai testvérek zenekara holnap este a Vilmos Lajos vendéglőjében fog játszani.

— A telefon ügyben hozott városi közgyűlési határozatot a belügyminisztérium ma beérkezett leirata szerint egész terjedelmében megerősítette és helyben hagyta.

— Találtatott a Nagyujtézán a „Bika” előtt 4 kules acél láncszal gyűrűve; tulajdonosa a III. k. kapitányságnál átveheti.

— A szintársulat társasvacsorája, mely ma este volt tervezve, mint értesülünk közmegegyezés folytán alkalmasabb időben, valószínűleg csak az ünnepek után fog megtartatni.

— Bál és táncvigalmi meghívók, táncrendek, helépti jegyek a legdiszesebb kiállításban, ugyszintén névjegyek, újevi és alkalmi üdvözlők a legújnyosabb árak mellett készíttetnek: a „Debreczeni Ellenőr” könyvnyomdájában. Debreczenben, Széchenyi-utca Simon ház Vidéki megrendelések leggyorsabban eszközöltenek.

— Felolvasók. A felolvasó-kör tegnap délután tartotta az ünnep előtti utolsó estélyét, melyen Rózsavölgyi Imre gyógyszerész és Mátray Lajos kath. gymnasiumi tanár urak olvastak föl a szép számmal megjelent közönség melegs érdeklődése és tapsai között. Előbb Rózsavölgyi Imre ur lépett a felolvasó asztalhoz, élvezetes fölolvásával mindvégig lekötve a hálás hallgatóság figyelmét. Az illatszerek ről tartott rövid, humoros előadásából sok tanúságot vonhatnak le hölgyeink közül azok, kik a szépítő szereket, azoknak káros hatására tekintet nélkül, használják. Felolvasó ur az illatszereknek — minthogy azoknak csak neveken felsorolására 3 nap és 3 éjjel kellene — csupán a bőrszépítésre használt osztályára fordította figyelmét. A bőrszépítés, illetve bőrápolás legjobb eszköze szerinte a víz, a lepárolt vagy eső- és hóvíz; mely sem tulságos hideg sem tulságos meleg ne legyen. A fuma valami tejjel való mosdásokról is beszél; sőt a borvirágos orr is árulhatna el némi titkot. — melyet azonban azért nem vagyunk hajlandók elfogadni, mivel a bőr ily módon ápolása helyes leg gyakoroltatik. Itt emlékezett meg a szappanokról, melyek között különösen az angol, francia és magyar gyártmányt emelte ki. — A nagy mértékben fogyasztott glicerinről nem a legkedvezőbbben nyilatkozott. — A káros hatású szépítő szerek között a gyakran hamisított rizsporól szözlött legterjedelmesebben. Ezen paradicsomi ő állapotában még teljesen ártalmatlan készítmény eredete a XVI-ik századba vihető vissza; a fölveések, melyek szerint a vöröshaj palástolására volt hivatva vagy pedig a borotválkozásnál használt folytán jött divatba, a nők között nem egészen alaposak, minthogy megfordítva is állhat a dolog. A civilizáció hatása a rizspor készítésnél is hozott létre bizonyos reformokat, nem épen biztos, de valószínű, hogy női ajánlatra — a mennyiben a magnesia, a sikkpor, az ólom, a

Kármín, a sáfrány beforakodtak a vegyészeti tégelyeibe. Bizonyos négerre változott szerb nőről is beszélt felolvasó ur. — Ezt csak azért említjük meg, hogy hölgyeink részéről — ha ugyan volnának közöttük pártolói az ártalmas hatású bőrszépítő szereknek — felolvasó ur nem mosott szerezcent. Az általános érdeklődést keltő felolvasást gyöngéd kezek tapsai jutalmazták. Utána Mátray Lajos ur olvasta föl „Balaton-füredi bál” című megragadó s erőteljes nyelvezetű s verselésű s lebilincselő tárgyú szép költeményét, melyet mai számunkban egész terjedelmében közlünk. A főlhangzó taps zaja mig egyfelől fölolvastó urat illette; másfelől az elhallgató vihar utolsó moraja volt egy időre, a mig t. i. az ünnepek után ismét lesznek, kik azon terem falai között fölverik a szunyavó esendét. Több ily szép estét!

— A jövő évi január hó 14-én tartandó gazdászbalra a meghívók már szétküldettek. Miután igen könnyen megtörténhetik, hogy egyesek vagy tévedésből vagy postai hibás expeditió következtében meghívót nem kaptak — felkértenek mindazok, kik bálunkra meghívót nem kaptak volna, — pedig arra igényt tarthatnak, hogy az iránt jövő évi Január hó 8-ig Brünner Károly és Farkas Gábor b. b. tagok címére a gazdászki tanintézetbe küldendő levél útján vagy lakásaikon. — 1888-ik évi Január hó 8-tól kezdve pedig az „Arany Bika” szalodában levő bál. biz. irodában rendkezi sziveskedjenek. Debreczen 1887 Deczenber 22. Fráter Ákos b. b. elnök.

— Az utazó szegény csángók javára ma egy ur, ki nem akarja nevét nyilvánosságra hozni, egy forintot küldött be szerkesztőségünkbe. A pénzt átadjuk a rendőr főkapitánynak.

— A czeglédutcai ev. ref. templom föl-avatása — bárha az már teljesen készen van s a borsó felszerelésből sem hiányzik egyéb az orgonánál, — az időnről elmarad a következő esztendőre; — főleg azért, mert az új templomot, Debreczennek ezen egyik legszebb látványát, maga főt, Révész Balint püspök ur ohajtja fölavatni; az őz főpásztor azonban most annyira gyöngéledik, hogy a téli hideg időjárás miatt egészsége kockázatára nélkül ez ünnepélyes aktusra nem határozhatja el magát. Az új templom, tiszta gót styben épült, tölgyfából faragott szőcskének és urasztalnak esinos kivitelű fényképe látható a Prunyi Gedeon féle piacet utcai kereskedés kirakatában. A fényképet Gondy és Egei készítette.

— Az ispotályi templom romladozó torony-földét tegnap d. u. — mint már előre jeleztük — egy szakértőből álló küldöttség vizsgálta meg a városi tanács megbízása folytán. A küldöttség tagjainak többsége — Laky Lajos tanácsnok, Tóth István építész K. Tóth Kálmán lelkész, Szathmári Péter ácsmester — úgy találta, hogy a földi faszervezete a megrongált bádóg lemezen át beszívargó víz miatt annyira korhadásnak indult, — hogy az mielőbb lebontandó és újjal cserélendő fő; s ily irányban terjeszt véle-nyes javaslatot a városi tanács elé. A küldöttség egyik tagja, Balogh Mihály főmérnök,

Vagy hazugság? tréfa? Oh iszonyu kétség! Reszkette tartotta a kicsiny levélkét. Nem tudott, nem lehet nem hinni e szónak: „Nézd meg, nézd meg Déri Dani gyászos kopsorsómat!”

„Szeretlek! . . . szeretlek! oly tiszta szerelem! Késő . . . késő minden! nyomorult — megöltem! Szécsi Margit nincsen . . . nincsen . . . zokogta magába, Bámul a ház, Déri Danit sirni sohse látta.

Rabja a levélnek, elolvassa újra, Pedig ő már annak minden sorát tudja. Olvassa estélig, sötétlő éjtélég, Hü eselédje, házi népe már alig isméri.

Hivatja eselédjét második nap reggel. „Ma van a menyegzőm . . . mindent, pompást rendezj! Kész legyen estére, a menyasszony lássa: Milyen gazdag, milyen fényes a vőlegény háza!

Összenéz a háznap „Ne vessünk-e ágyat? Hátha egy kis álom utat szeg a láznak?” Tétovázó nézés, furesa fény a szembe Gyalog szerrrel neki indul, azt se mondja merre.

Magába merülve nap estéig mégyen, Már a hold kibukkant a keleti részen, Balaton vizéről hívós szellő lebben. „Esküdünk meg boldogságra édes szép szerelem! Szép vagy . . . gyönyörű vagy . . . jere közelemben! — A játszai hullámot magához ölelte — „Ne lüggy a beszédnek . . . szeretlek . . . örökre!”

Himbálódzó habos hullám elesapott fölötte. — Nem köll kem azt a pénzt, veszek én négy darab S büszkén táv

ellenben nem látj delzetet s eiegend társát. — Biharmegye Nagyváradó apoló-es fimenedé terhalter kanonok működését. Ujabba 5000 frtos alapítór adikir. Jogjövő hóban háziás Sas nagytermében a következők: Baniél, Bónyi György, Gáza, Gálbory József, Markovits Mihály, Rohay ifj. Szilágyi Gyula Géza, Takácsy Sándor Kálmán és Votélyes halas közönségben Sávógóczán egy ládát találtak. A küldem és a hivatalos jelentését. Hosszú jelentés szerint — 640.6 méter (1) v. A láda nagysága igen nagy s így a is óriási lehet. Nem nagy mennyiségű tengerből került bharra. A ládát a k — S z i n t á r s u Zoltán Gyula szint zönység miatt, a kelyhiden fogadták a melyeket jótör megszüntetni és nezsebbel távozni. Le rendez 6 előadást, és a negyven bérk fogadták a derék t hidi közönség, mel nyáron teljesen kinrettejei s kopléti l a s z t á s. Dr. Bü ségi orvost, f. hó l asztották Zsákán k h i m l ő S z é k e l y h ezára a foganatosít Hatóságilag 160 be mely beavatottak van. A halalozás h i m l ő okoz, ha nem igen, mert sok eset légző szervekre vag a betegét. — A legjobb t tuk K a t z L a j o hirdetése lapunk n különösen felhívjuk szomjuhozók figyelme fajokra, melyek vá r ben részesülnek.

— A rendő Tyukper. Beá szomoruan egy assz favágó. — Kérem, par az oláh nálam vágo tem egy tyukot a l lat volt, tiszta feke kora, mint egy pul — Nem volt — A drága ty vittem a ketreczébö etettem, azután viss nyitva hagyam ajt megvakuljon. Délutá az ember meg a fel — Vakuljak n — Ne beszélje tudtam a feleséges n tam, hogy Pércse és kérdem az ember asszony, a kinek a orra van (a pálinká Az? . . . m i t l o — Megesküszö Az asszony el — Voltam a ház kaptam meg. Mondj a tyukomat, nem bá kíváltom egyszerűb kapjak, mert nem a hogy olyan szép ty A favág a járásbírosághoz té Czigány fufanf ifjonez ácsorog. Meg — Te moré, v esutkám, eredj vágó két piezula. Ott lak put . . .

— Ertem istál Az ur hazatér felvágva, a háziak e egy cigányfiú, a k fejcsóválva távozott látja az utcán a cz rendőrséghez: — Miért nem — Sok volt ké — Add vissza — Nem adom — Micsoda!! — Nem köll

— Ertem istál Az ur hazatér felvágva, a háziak e egy cigányfiú, a k fejcsóválva távozott látja az utcán a cz rendőrséghez: — Miért nem — Sok volt ké — Add vissza — Nem adom — Micsoda!! — Nem köll kem azt a pénzt, veszek én négy darab S büszkén táv

— Ertem istál Az ur hazatér felvágva, a háziak e egy cigányfiú, a k fejcsóválva távozott látja az utcán a cz rendőrséghez: — Miért nem — Sok volt ké — Add vissza — Nem adom — Micsoda!! — Nem köll kem azt a pénzt, veszek én négy darab S büszkén táv

— Ertem istál Az ur hazatér felvágva, a háziak e egy cigányfiú, a k fejcsóválva távozott látja az utcán a cz rendőrséghez: — Miért nem — Sok volt ké — Add vissza — Nem adom — Micsoda!! — Nem köll kem azt a pénzt, veszek én négy darab S büszkén táv

— Ertem istál Az ur hazatér felvágva, a háziak e egy cigányfiú, a k fejcsóválva távozott látja az utcán a cz rendőrséghez: — Miért nem — Sok volt ké — Add vissza — Nem adom — Micsoda!! — Nem köll kem azt a pénzt, veszek én négy darab S büszkén táv

— Ertem istál Az ur hazatér felvágva, a háziak e egy cigányfiú, a k fejcsóválva távozott látja az utcán a cz rendőrséghez: — Miért nem — Sok volt ké — Add vissza — Nem adom — Micsoda!! — Nem köll kem azt a pénzt, veszek én négy darab S büszkén táv

— Ertem istál Az ur hazatér felvágva, a háziak e egy cigányfiú, a k fejcsóválva távozott látja az utcán a cz rendőrséghez: — Miért nem — Sok volt ké — Add vissza — Nem adom — Micsoda!! — Nem köll kem azt a pénzt, veszek én négy darab S büszkén táv

— Ertem istál Az ur hazatér felvágva, a háziak e egy cigányfiú, a k fejcsóválva távozott látja az utcán a cz rendőrséghez: — Miért nem — Sok volt ké — Add vissza — Nem adom — Micsoda!! — Nem köll kem azt a pénzt, veszek én négy darab S büszkén táv

— Ertem istál Az ur hazatér felvágva, a háziak e egy cigányfiú, a k fejcsóválva távozott látja az utcán a cz rendőrséghez: — Miért nem — Sok volt ké — Add vissza — Nem adom — Micsoda!! — Nem köll kem azt a pénzt, veszek én négy darab S büszkén táv

— Ertem istál Az ur hazatér felvágva, a háziak e egy cigányfiú, a k fejcsóválva távozott látja az utcán a cz rendőrséghez: — Miért nem — Sok volt ké — Add vissza — Nem adom — Micsoda!! — Nem köll kem azt a pénzt, veszek én négy darab S büszkén táv

— Ertem istál Az ur hazatér felvágva, a háziak e egy cigányfiú, a k fejcsóválva távozott látja az utcán a cz rendőrséghez: — Miért nem — Sok volt ké — Add vissza — Nem adom — Micsoda!! — Nem köll kem azt a pénzt, veszek én négy darab S büszkén táv

— Ertem istál Az ur hazatér felvágva, a háziak e egy cigányfiú, a k fejcsóválva távozott látja az utcán a cz rendőrséghez: — Miért nem — Sok volt ké — Add vissza — Nem adom — Micsoda!! — Nem köll kem azt a pénzt, veszek én négy darab S büszkén táv

— Ertem istál Az ur hazatér felvágva, a háziak e egy cigányfiú, a k fejcsóválva távozott látja az utcán a cz rendőrséghez: — Miért nem — Sok volt ké — Add vissza — Nem adom — Micsoda!! — Nem köll kem azt a pénzt, veszek én négy darab S büszkén táv

— Ertem istál Az ur hazatér felvágva, a háziak e egy cigányfiú, a k fejcsóválva távozott látja az utcán a cz rendőrséghez: — Miért nem — Sok volt ké — Add vissza — Nem adom — Micsoda!! — Nem köll kem azt a pénzt, veszek én négy darab S büszkén táv

— Ertem istál Az ur hazatér felvágva, a háziak e egy cigányfiú, a k fejcsóválva távozott látja az utcán a cz rendőrséghez: — Miért nem — Sok volt ké — Add vissza — Nem adom — Micsoda!! — Nem köll kem azt a pénzt, veszek én négy darab S büszkén táv

— Ertem istál Az ur hazatér felvágva, a háziak e egy cigányfiú, a k fejcsóválva távozott látja az utcán a cz rendőrséghez: — Miért nem — Sok volt ké — Add vissza — Nem adom — Micsoda!! — Nem köll kem azt a pénzt, veszek én négy darab S büszkén táv

— Ertem istál Az ur hazatér felvágva, a háziak e egy cigányfiú, a k fejcsóválva távozott látja az utcán a cz rendőrséghez: — Miért nem — Sok volt ké — Add vissza — Nem adom — Micsoda!! — Nem köll kem azt a pénzt, veszek én négy darab S büszkén táv

— Ertem istál Az ur hazatér felvágva, a háziak e egy cigányfiú, a k fejcsóválva távozott látja az utcán a cz rendőrséghez: — Miért nem — Sok volt ké — Add vissza — Nem adom — Micsoda!! — Nem köll kem azt a pénzt, veszek én négy darab S büszkén táv

— Ertem istál Az ur hazatér felvágva, a háziak e egy cigányfiú, a k fejcsóválva távozott látja az utcán a cz rendőrséghez: — Miért nem — Sok volt ké — Add vissza — Nem adom — Micsoda!! — Nem köll kem azt a pénzt, veszek én négy darab S büszkén táv

— Ertem istál Az ur hazatér felvágva, a háziak e egy cigányfiú, a k fejcsóválva távozott látja az utcán a cz rendőrséghez: — Miért nem — Sok volt ké — Add vissza — Nem adom — Micsoda!! — Nem köll kem azt a pénzt, veszek én négy darab S büszkén táv

ellenben nem látja annyira veszélyesnek a földelzetet s eiegedőnek tartja annak kijavítását.

Biharmegyei hírek. Menedékház Nagyváradon. A nagyváradi koldus-ápoló és fimenedékház, melynek elnöke Winterhalter kanonok, már megkezdte áldásos működését. Ujabbán Winkler kanonok tett 5000 ftos alapítványt. — A nagyvárad kir. jogakadémia polgárai a jövő hóban házas táncostélyt rendeznek a Sas nagytermében. A rendező bizottság tagjai a következők: Baranyai András, Beóthy Dániel, Bónyi György, Buday József, Deutsch Géza, Gábor József, Géczy Imre, Marshalló Béla, Markovits József, Nagy István, Pál Mihály, Rohay Béla, ifj. Stépan István, ifj. Szilágyi Gyula, Stachó Szever, Szuhányi Géza, Takácsy Sándor, ifj. Tóth Jenő, Verker Kálmán és Veisz Bertalan. — Relytélyes halasláda a Biharban. Bihar községben Sívógó Imre, ottani lakos az utczán egy ládát talált, a melyben sós halak voltak. A küldemény Munkácsról érkezett és a hivatalos jelentésből kivehetőleg ritkítja párját. Hossza ugyanis — szintén a jelentés szerint — 6,46 méter (!) szélessége 40,6 méter (!) vastagsága 16,6 méter. A láda nagyságának méreteiről írtelve igen nagy s így a benne lévő halak száma is óriási lehet, Nem valószínű, hogy e nagy mennyiségű hering egyenesen — a tengerből került bárkástól együtt Bi harrára. A ládát a községében helyezték el: — Szintársulat Székelyhídon. Zoltán Gyula szintársulata az általános közönység miatt, a melylyel működését Székelyhídon fogadták, kénytelen volt öltözését, a melyeket jóformán még meg se kezdett megszűntetni és nem a legjobb emlékekkel, izes zsebbel távozni. Legközelebb Éri-Mihályfalván rendez 6 előadást, a hol mint az előjelekből és a negyven bérletből kitűnik, szívesebben fogadták a derék társulatot, mint a székelyhídi község, melyet — úgy látszik — a nyáron teljesen kimerítettek a Polgárok operettei s kopléti. — Körorvos választás. Dr. Bükk Géza érdszéki községi orvost, f. hó 14-én egyhangulag megválasztották Zsákán körorvosnak. — A vöröshímlő Székelyhídon még mindig dúl, dacára a foganatosított óvó rendszabályoknak. Hatóságilag 160 beteg iratott össze, de némely beavatottak szerint kétszer annyi is van. A halálozás is sok, mit többnyire a himlő okoz, ha nem közvetlenül, de közvetve igen, mert sok esetben átmege a betegség a légző szervekre vagy a tüdőre s így öli meg a beteget.

— **A legjobb bor** forrásul már ajánlottuk K a t z L a j o s borkereskedését, kinek hirdetése lapunk mai számában foglaltatik különösen felhívjuk az ünnepeken jó borra szomjuhozók figyelmét a B a d á c s o n y vidéki fajokra, melyek városzerte nagy előismerésben részesülnek.

A rendőr-bírósgtól.

Tyukper. Beállít a rendőr-bírósgához szomorúan egy asszony, utána egy római favágó. — Kérem, panasolja az asszony. Ez az oláh nálam vágott fát. Tegnapelőtt vettem egy tyukot a hetivásáron. Gyönyörű állat volt, tiszta fekete, mint a kükény és akkora, mint egy pulyka. — Nem volt akkora, véli a favágó. — A drága tyukomat tegnap délbe bevittem a kretrezeből a szobába és ott meg ettettem, azután visszavittem a kretrebe s nyitva hagytam ajtaját, nehogy a sötétbe megvakuljon. Délután elveszett a tyukom. Ez az ember meg a felesége lopták el. — Vakuljak meg, ha láttam is. — Ne beszéljen, maguk lopták el. Nem tudtam a felesége nevét, csak annyit hallottam, hogy Pércsen lakik. Kimegyek oda és kérem az emberektől, hol lakik itt egy asszony, a kinek a keze fáj és nagy veres orra van (a pálinkától) egyszeribe kérdezték: Az? ... mit loptott? ... — Megesküszöm, hogy nem ... — Az asszony elérékenyülve folytatja: — Voltam a házuknál, de a tyukomat nem kaptam meg. Mondja meg, hogy hová tették a tyukomat, nem bánom, ha károsodom is, kiváltom egyszerűen, hogy bár a tojásából kapjak, mert nem a tyuk esik rosszul, hanem hogy olyan szép tyukot soha se láttam. ... A favágó konokul tagad, az ügyet a járásbírósgához tették át.

Czigány fuffang. A csicsogón egy cigány ifjonez ácsorog. Megszólítja egy ur. — Te moré, van otthon négy darab fat esutkám, eredj vágd fel, nesze a favágásért két piczula. Ott lakom ni, látod azt a kaput ... — Ertem istálom, megyek felvágom. Az ur hazatér pár óra múlva, a fa nines felvágva, a háziak elbeszélnek, hogy volt ott egy cigányfiu, a ki megnézte a fát, aztán felesővála távozott. Az ur nemsokára meg látja az utczán a cigányfiut és bekísérteti a rendőrséghez: — Miért nem vágtd fel a fát? — Sok volt kérem. — Add vissza a pénzt hát. — Nem adom én ... — Micsoda!! — Nem kölesön adta a ténsur nekem azt a pénzt, hanem favágásért, majd veszek én négy darab fát és felvágom. S büszkén távozott.

A mikor a posta késik

— Mindennapi dolgok. — Azok a különös lények, a kik képesek egy napon tíz újságban olvasni el ugyanegy hírt, ma is az ő szokott komolyságukkal mentek be a kávéháza. (A nagy olvasottság komolylyá teszi az embert.) Komolyan vetették le a felikabátot és komolyan akasztották a szögére. Már ez náluk úgy szokás. Es most, mikor Európa békeje fölött a Damokles kardja függ (vagy hogy is mondják az újságlapok), akkor határozottan megkövetelhető egy embertől, a ki naponta a legbiztosabban értesülhet a m. kir. postásoktól, papirkosaraktól és Hugliklótól, hogy komoly legyen.

Bizony komor vonás szaladt föl a homlokukra. Akár csak a hadsapatok Galiczia felé. Ez a komor vonás, a mely négy, de 10—15 lapot olvasóknál hat ráncban mutatkozik, dominálja az arcokat, mikor leülnek az asztal mellé.

Lassan fölemelkedik a tenyér és egy határozott mozdulattal leüt az asztalra kétszer vagy háromszor és éles hangokat ad. Mert ugy van az fuffangosan kiszámítva, hogy ne a tenyér üsse meg az asztalt, hanem a gyűrű.

A gyűrű a márványlapon éles hangot ad. A pincér, a ki nagy figyelemmel teszi le a kávé az asztalra, a lehető legolvadékonyabb hangon kérdezi: — Parancsol?

A lény a billardasztal sarkára szögezi a tekintetét. Nehéz, mély tekintetét. És átható hangon szól: — Lapokat!

A pincér borzasztó perplexus képpel koresolyázik a hatalmasság teljes közelébe és kijelenti, hogy a pesti vonat négy órát késett. Azaz hogy még nem késett, de késni fog. A pincér ezzel odább megy és terjeszti a rémhírt.

A lény iszonyuan meg van hatva; a kávé beelőnti a gyufatartóba és a kanalat igyekszik beledugni a cigárárspiclibe.

Európa fölfordult. Európa megvan háborodva. A lény megvan semmissülve.

Milyen nagyszerű lett volna pedig most elolvasni egy hírt kilenc lapban, a mit egy mártagnap között. Nevetni rajtuk, szemek közé mosolyogni a laphasáboknak, hogy hiszen cudarul le vannak fövve.

Es éppen most áll be ez a pillanat. A masina megáll valahol Karezag alatt, kibicsaklik és most tessék!

De nemesak a tizújságos van megijedve. Mindenki föl van izgatva. Nem jöttek lapok! Fantasztikus emberek orosz hordákról beszélnek. A fiakkeres, a ki délután szokta olvasni a bakon a leibzsornálját, épp úgy kétségbe van esve, mint Dalár Elemér gymnazista, a ki „barátai nógatása folytán“ verseket küldött föl.

Elemér már négy napja él a jövődicsőségéből s már el is határozta, hogy nem tanul tovább. Nem készi penzumokat. A költészetnek szenteli magát.

Ugyanebben az állapotban van Mák Menyhért is, a ki huszonnyolcvan karácsonyi történetet küldött föl és most várja a szerkesztői üzeneteket. Föl van dolgozva a megfagyás hatzszor, az öngyilkosság kilencszer, az „este van ... réme van ... zug a vihar ... zug, zug ...“ ötször, a „beszélő bébé, vagy mit hozott a nagymama“ kétszer, a fősvény egyszer, az aglegény négyszer (borzasztó hálás és új théma: aglegény, kandalló, thea, ridg szoba, hervadt rózsák, megsárgult szerelmes levelek) és azonfölül föl van dolgozva költői beszélyben a Mák Menyhért születése és egyéb szerencsétlensége.

Mák világtájdalmat érez és keserűségben megalkotja egy hatkötetes történeti regénynek a vázát. Nem érdemes pártolni az irodalmat hasznos munkásság által. Mák kijelenti, hogy ezentul csak saját mulattatására fog írni.

Az előfizetők nem találják délután a helyüket. A hivatalnokok kétségbe vannak esve. Már most mit csinálnak a hivatalban? A katonák mérgesek. Miből kombinálják a háborút? Egyedül azok örültek, a kik bizonyos okokból idegenkedtek a hivatalos lap nem hivatalos részétől.

S z i n h á z. „Ifj. Fromont és id. Risler“ a sok operette után tegnap előtt egy szép drámai előadást élveztünk. Megyaszay Evelin Rislernéje egy minden tekintetben méltánylandó és élvezhető alakítás volt.

Szavallata, elegáns toilletjei s a drámai-hív tükrözése egyaránt kiemelkedő művésznővé tették. Negyedik felvonásbeli nagy jelenete sikerült legzebben, s ezt a kevés számú közönség nagyon megtapsolta.

Az előadásról általában szólva csak azt jegyezhetjük meg, hogy nagyon csudlatosnak találjuk Fromont és Risler előadásán Zilahyt és Vedrest a színpadon nem látni. Hát olyan nagy drámai személyzetnek lenne, hogy ez urakat ily darabban nélkülözhetjük? * * *

„A tót leány“ Almássy népszínműve színté ujdonság számba ment már, oly rég nem láttuk. Az ügyesen megírt népszínmű bár

nem nagy közönséget vonzott az előadásra, de a kik megjelentek igen jól mulattak. — Az előadás is a sikerültek közé számítható. A czimszerepet Halmainé sikerrel alakította s nagyon megérdemelte a közönség köréből minduntalan felhangzó tapsokat. Az előadásnak érdeket kölcsönzött Szirmainé asszony vendégfellépte, ki egy igénytelen szerepben, a javas asszonyban mutatta be használhatóságát. A színpadon elég ügyesen mozog, hangja van, beszélni tud, s jó paraszt asszonyokat fog alakíthatni. Ha fellépése szerződötési czéllal történt, s az igazgatóság azt a szerepkört akarja vele betölteni, melyet eddig Locserónak szükségből vállalt magára, ugy el fogadhatónak találjuk, s a közönség is meg fog vele elégedni.

Színházi műsor. Péntek: „Iskarióth, szomorujáték; s z o m b a t: szünet; v a s á r n a p: „Mikádó“ (a színházi nyugdíjintézet javára) hétfőn: „Ripacsos Pista dolmánya“ népszínmű; k e d d: „Nebántsvirág“ operette.

A pénteki előadásra: Iskarióthra felhívjuk a közönség figyelmét. Váradi Antal e remek nyelvű tragédiája nálunk rég nem adatott. Az előadás érdekességét növeli az a körülmény, hogy M u n k á c s y n a k világhírű képe „Krisztus Pilátus előtt“ szintén be lesz mutatva egy hatóságos tablóban.

A „Nebántsvirág“-ból.

Énekl. Rónaszéki. Neve színházban Floridó. A zárdában meg Celestin, Kedves vidám a Floridó, Komoly vallásos Celestin, Es így ki látja Floridót? S viszont ki látja Celestin? Mert Celestin az Floridó Es Floridó az Celestin.

Az áll, hogy boldog Floridó, Es az leszen meg Celestin. Mert nök után jár Floridó. A mit nem tenne Celestin, De hogy szeretget Floridó, Hasznát veszi a Celestin, Mert Celestin az Floridó Es Floridó az Celestin.

Jani és Juci,

(Énekl. Denise — Margó Czília.) Lakodalmi ünnepekről — haza tart Juci s Jani, De sőtét van s omlalt éjjel, — Igyekezzünk hát Juci, A sőtétből ninesen károm ... E, a hajadina hajdinárom ... Jaj be félek, szót Jani, — De nem én, telet Juci. Hejje hujja hajdina, — Erdekes história.

Tapogtva megdöglve, — Jani félve sietett, Mikor egy hang zug feljök — „Pénzedet vagy éltedet“ Ketten voltak a zsványok, — E, a hajadina hajdinárom, Megragadta eg Janit, — Fogta másik a Jucit. Hejje hujja hajdina, — Egy sőtét história.

A zsvány, az a kegyetlen, — Fojtogatta jól Janit, Mig a másik tüzesebben — megölelgette Jucit, Ugy esett ez, mint az álom, — E, a hajadina hajdinárom. Meghalok, mondá Jani, — M-ghalok mondá Juci. Hejje hujja hajdina, — Izgató história.

Összetörve, mint a polyva, — Erkezett haza Jani, Szótalan elgondolkozva, — Ment utána ki Juci, Csak sőtéjait, szinte látom — E, a hajadina hajdinárom, — Vissza nem mennék többet Juci, Vissza mennék én Jani, Hejje hujja hajdina, — Emberi história.

Legujabb.

A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti távirata. PÁRIS, decz. 22. A „Temps“ jelentése szerint az orosz kormány több nagyhatalmat arról értesített, hogy a csapat elhelyezéseket Lengyelországban befejezte.

Husárok.

Megállapítva s bejelentve 1887. deczember hó 21-től deczember 28-ig. 30 kr. Erdei Jánosnál Morgó utca 587 szám alatt. 32 kr. Kolb Jakabnál Pfa 687 sz. a. 34 kr. Erdy Ferencznel Csapó u'tca 240 sz. a. Varg. u. 2238 sz. a. Bárány utca 2284 sz. a.

36 kr. Rác Györgynél Czegléd-utca 2599. szám alatt Csapó u'tca 10 szám Rózsátér 10 sz. a. Erdei Jánosnál Sas utca 3 és 18 sz. a. Hatvan utca 1517. Szentesi Jánosnál Rózsátér 11 szám alatt. Szt. Anna u. 2267. sz. a. Kolb Jakabnál Mester u. 1113 sz. a. Rózsátér 10 sz. alatt. Balogh Jánosnál Csapó u. 471 sz. a. Mester u. 1371. sz. alatt. Gyarmathi Istvánnál Mester utca 1442 szám alatt.

44 kr. a három izraelita székben a piacon. — Minden többi bejelentett 15 mé szárszékben pedig 40 kr. Jegyzet: Magyar Gábor három székében 1 kiló hus nyomtaték nélkül 8 krral drágább. Debreczen, 1887. decz. 20.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ

Holnap, pénteken, 1887. decz. 23-án:

ISKARIÓTH.

Eredeti trageodia 5 felvonásban.

A 2. és 3. felvonás közt: „Krisztus Pilátus előtt“ nagy néma képlet Munkácsy Mihály világhírű festménye után.

Sertéskereskedelmi csarnok.

Budapest-Kőbányán. Kőbánya, deczember 20. A üzlet váltózatlan. Magyar urasági öreg, nehéz 45—46 forint, — fiatal 46 $\frac{1}{2}$ —47 $\frac{1}{2}$ frt. fiatal közép 46 $\frac{1}{3}$ —47 $\frac{1}{3}$ frt. fiatal könnyű 46—47 frt. közönséges (szedett) nehéz 45—46 közép 45—45 $\frac{1}{2}$ forint. könnyű 44—45 frt. Romániai, bakonyi, átmeneti nehéz 45 $\frac{1}{2}$ —46 $\frac{1}{2}$ közép 45 $\frac{1}{2}$ —46 $\frac{1}{2}$ frt. könnyű 45— frt. eredeti (Stachel) — frt. közép — frt. Szerbiai nehéz 45—46 frt, közép 45—46 forint, könnyű 44—45 frt. Hízó egy éves — forint. Sertélszám decz. 15-én volt készlet 72,767 db, decz 17 és 18-dikén felhajtatt 4346 drb. decz. 17 és 18-án elszállit. 1617 darab decz. 19-én maradt készletben 75,496 darab sertés.

Felolós szerkesztő és kiadó laptulajdonos Vértési Arnold. Fomunkatárs: Karezag Vilmos.

BOROK KATZ LAJOS

bornagykereskedő

a legjobb minőségű tisztán kezelt, bel és külföldi fehér és vörös asztali, csemege és gyógy borokat, Magyar és Francia pezsgőt, nagy választékban, kis és nagy mennyiségben, ajánl és pontos jutányos kiszolgáltatást bizto-it

Katz Lajos bornagykereskedése Debreczen, főtér 1899. sz.

legtisztább

gyapjuból készült, erős avatásu és szintartó

„BRASSÓI“

posztó és gyapjuszövetek

DEBRECZENBEN

valódi minőségben csakis

BIEDERMANN E. és FIA

posztókereskedőknél

kaphatók, hol egyszersmint a raktáron levő Brünni és Reichenbergi szövetek tetemesen leszállított árak mellett adnak el.

Kunz József és Társa

Kis-templom bazár. Ajánlja dus választéku raktáran:

Jaeger-féle alsó ing, nadrág, és harisnyákat,

kötött s tricó derekakát, téli kendők és plaideket,

utazó plüs- és gyapjutakarókat.

Kiadó bolthelyiségek!

A Hungaria szomszédságában lévő 1903. sz. házban 1888. Május hó 1-sejétől

két helyiség kiadó, a helyiségek hosszúsága 16 Mr., egyenként 4 $\frac{1}{4}$ Mtr. széles és 4 Mtr. magas, a két helyiség egyesítve is kiadó. — A háznak átalakítási terve piac-utcai tüzlemben megtekinthető. Értekezhetni lehet

WEISZ SÁNDOR.

férfi divatüzletében.

